

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 25079

гр. София, 22.07.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в
закрито заседание на 22.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

като разглежда дело номер **7304** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК.

Делото е образувано по жалба на М. А. Б., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед за прилагане на ПАМ № GRAM-901 / 25. 06. 2025 г. на младши автоконтрольор към Отдел „Пътна полиция“ - СДВР.

С молба от 22. 07. 2025 г. е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорения административен акт.

По това искане ще се произнесе дежурен съдия, съобразно вътрешните правила за разпределение на делата в АССГ.

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на изпълнението на обжалваното постановление е процесуално допустимо - предявено в срок и от активно легитимирано лице, адресат на оспорения акт.

Преценено по същество искането за спиране на изпълнението е неоснователно.

С оспорената Заповед за прилагане на ПАМ № GRAM-901 / 25. 06. 2025 г. издадена от младши автоконтрольор към Отдел „Пътна полиция“ - СДВР на М. Б. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който управлява МПС след употреба на наркотични вещества, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

На основание чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка.

Допуснатото предварително изпълнение по силата на закона може да бъде спряно по реда на чл. 166, ал. 4 АПК – по искане на оспорващия и при условията на чл. 166, ал. 2 АПК.

В случаите, когато законодателят регламентира предварително изпълнение на определена категория административни актове, каквато е и конкретната заповед за налагане на ПАМ по чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП, той презюмира наличието на една, няколко или на всички предпоставки по чл. 60, ал.1 от АПК. Тъй като предварителното изпълнение се допуска по силата на закона, не е

необходимо административният акт в тази част да е изрично мотивиран и дори не е необходимо актът да съдържа волеизявление в този смисъл. Както волеизявлението, така и мотивите за него, се заместват от съответната законова разпоредба.

Предпоставка за спиране от съда на предварителното изпълнение, е наличието на противопоставим друг интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60 от АПК. В тежест на жалбоподателя пред административния съд е да посочи и установи наличието на обстоятелства, поради които спирането на изпълнението на заповедта би било основателно.

В настоящия случай се сочи, че жалбоподателят полага грижи за дядо си, който е на 90 години и има нужда от ежедневна помощ, както и че свидетелството за управление на МПС му е необходимо, за да води двете си деца на градина и училище. Освен това се сочи, че е управител на търговско дружество, което се занимава с търговия на коли, поради което е необходимо да управлява тези превозни средства.

За да се спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта е необходимо адресатът на акта, искащ спиране, да докаже, чрез надлежни доказателства, че то би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда - чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от АПК. Вредата може да бъде както имуществена – загуба или пропусната полза, така и неимуществена и да се изразява в засягането на неимуществени права и свободи. Настъпването ѝ следва да е достатъчно вероятно. За настъпването на вредите трябва да бъдат представени доказателства, а не само да има твърдения в тази насока.

В конкретния случай се сочи, че жалбоподателят е единствен жив роднина на дядо си, за който полага ежедневни грижи, но не се представят никакви доказателства в тази насока – за роднинската връзка и за необходимостта от полагане на грижа.

По същия начин не се представят никакви доказателства, че жалбоподателят има деца, които следва да води на градина и училище, като освен това в момента същите би следвало да са в лятна ваканция и не е необходимо същите да се транспортират.

С молбата са представени единствено доказателства, че жалбоподателят е управител в търговско дружество, но видно от приложената справка за наети лица, същият не е единствено заето лице в това дружество, поради което необходимата дейност по транспорт може да се извърши и от работниците, нещо което не е по принцип присъщо на управителя на дружеството.

От друга страна, предвид зачестилата употреба на алкохол и наркотици от возачи на МПС е в интерес на обществото като цяло и лично спрямо роднините на жалбоподателя, да не се допуска лице употребило наркотици или алкохол да управлява МПС, поради което искането за спиране е неоснователно.

Тъй като по делото не са представени доказателства които да водят до извода, че предварителното изпълнение на атакувания акт би могло да причини значителна или трудно поправима вреда за жалбоподателя по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК, същото следва да бъде оставено без уважение.

По изложените съображения и на основание чл. 166, ал. 4 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането от 22. 07. 2025 г. на М. А. Б., ЕГН [ЕГН], за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на ПАМ № GRAM-901 / 25. 06. 2025 г. на младши автоконтролор към Отдел „Пътна полиция“ - СДВР.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7

дневен срок от съобщението до страните за постановяването му и връчването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ :